

Hasslöfestivalen

Boje Andreasson berättar:

”Hasslöfestivalen kom till efter en idé som jag fick i slutet av 1990-talet. Från 1960-talet det hade funnits band som avlöst varandra hela tiden, det fanns sällan mer än ett band i taget.

Idén var att det skulle vara kul samla alla som funnits genom tiderna till en musikfest (mest för att höra hur vi lät).

Efter att jag dryftat detta för Sven-åke Hallén på våren 1999 bestämdes att vi skulle kontakta alla musikanter vi kom på som hade spelat i band och fråga om dom var pigga på detta.

Alla band svarade ja utan någon längre betänketid, antalet uppträdanden skulle bli 16.

Planeringen kunde börja omgående och vi fick ihop en grupp om 8 personer som började spåna fram upplägget.

Platsen vi kom fram till var samma plats som festivalen fortfarande håller till på.

Hasslö Historierunda

Vi insåg ganska snart när vi hade kollat på vad ljud och ljus, scen, markhyra och el, skulle kosta att detta skulle bli en stor grej så vi beslöt att starta Hasslö Musikförening på hösten 1999 för att kunna hantera detta ekonomiskt och praktiskt.

I Fritidsgården fanns en ledig lokal som vi fick låna som replokal, vi kunde också köpa in lite förstärkare och mickar. Entusiasmen bland banden var stor och det var inte lätt med reptider med bara en lokal, men vi samsades bra.

Våren 2000 blev hektisk med allt som skulle ordnas, budgeten växte för varje möte vi hade trots att inga gager till artister behövde betalas ut, så vi började söka sponsorer och samarbetspartners, vi fick stor hjälp av Musik i Blekinge och ABF och även Hasslödoppet.

Succén blev total, vi hade räknat optimistiskt med ca 500 och då skulle det kunna gå ihop sig, men det blev över förväntan med 1700 besökare.

Tanken var att det skulle vara en engångsgrej, men vi kunde inte stå emot pressen från befolkningen att detta måste fortsätta, så det

Hasslö Historierunda

blev 10 Festivaler i Musikföreningens regi innan Paraply tog över.

Minnen från första festivalen:

När sista bandet(Hårdrock) började spela kl.00.15 så frågade jag en 83-årig dam som satt intill scenkanten vad hon tyckte om festivalen så svarade hon bara "Detta är bra!!" Ett högt betyg för festivalen, visserligen var hennes barnbarn med i bandet.

Vår ambition var att det skulle finnas något som skulle passa alla åldrar så för barnens skull hade vi anlitat ett tivoli.

Dom spred ut sina vagnar över hela området och bidrog med perfekt belysning, detta var vi väldigt tacksamma för när det började mörkna eftersom vi inte hade tänkt alls på att belysa området.

Även dom allra äldsta som kanske inte gillade hårdrock och modern musik försökte vi hitta något till. PRO-kören blev tillfrågade om att

Hasslö Historierunda

delta, svaret blev att det inte gick på grund av att det hamnade mitt i semestern

De tre första festivalerna kördes enbart med band som hade Hasslöanknytning, men också lokala småstjärnor och Hasslös Gospelkör inte att förglömma.

Det fjärde året insåg vi att det inte skulle hålla i längden med enbart Hasslöband utan vi måste nog hitta något dragplåster. Eftersom vi hade samarbete med Musik i Blekinge så frågade vi om dom hade något tips.

Det året skulle Pugh Rogefeldt med bandet Chattanooga som kompgrupp turnera i södra Sverige, priset var överkomligt så vi slog till och det visade sig vara ett lyckat drag, vi fick ca 2500 besökare.

Detta år fick vi lära oss ett nytt ord "Rider", det betyder att arrangören får en lista med artistens önskemål på vad som ska finnas i och runt logen. På vår lista stod det bla. "En halvtimme

Hasslö Historierunda

innan framträdande skall Pugh ha en Irish Coffee" och "En kvart innan ska han ha ytterligare en Irish Coffee".

Lotten föll på Mattias Osbäck en halvtimma innan knackar han på hos Pugh och säger att han ska lämna en Irish Coffee, Pugh tackar och ser lite förvånad ut. Efter en kvart knackar Mattias på igen och säger samma sak varvid Pugh för ögon stora som tekoppar och tackar artigt igen. Förmodligen var det inte han som hade skrivit önskemålen.

Nu kände vi att vi var riktigt på gång så 2005 bokade vi Nationalteatern. På Hasslö var det stort med proggmusik men det var det tydligen inte bara Hasslöborna som gillade prog, detta året satte vi vårt publikrekord med över 4000 besökare.

Såpass många kunde vi inte ens drömma om, vi fick panik när vi såg kön ringla ner mot skolan, det hela förlöpte iallafall väl. Om det hade kommit 5000 så hade det blivit Sveriges Woodstock: ett katastrofområde. Vi borde anat något när det ringde folk från halva landet flera

Hasslö Historierunda

gångar dagligen och frågade hur man tar sig hit. Dom hade tydligen publik som följde dom överallt.

Dom följande festivalerna snittade på ca 3000 besökare och förlöpte utan några större missöden eller kravaller.

Artister som besökte festivalen under åren Musikföreningen var arrangör var bland andra: Dag Vag, Docenterna, Louise Hoffsten, Nationalteatern, Pugh Rogefeldt, Hjalle & Heavy, Dan Hylander, Björn Rosenström, Eldkvarn, Köttgrottorna, Svenne Rubins, Torsten Flinck, Atomic Swing, Michael Rickfors, Mats Ronander, Anneli Rydé, Joddla med Siv, Hardcore Superstar, Sator, Caj Carlsson och världens bästa band, Lasse Tennander, Häjkon Bäjkon band.

Samt sju till tio lokala band på samtliga festivaler + våra småstjärnor.

Källa/nedtecknat av: Boje Andreasson, Hasslö